

Om krav til kildehenvisninger i eksamensbesvarelsen

Utgangspunktet er at du på hjemmeeksamener og skoleeksamener skal henvide til eventuelle kilder du bruker eller trekker på i oppgaven, på samme måte som i andre akademiske, juridiske tekster. På grunn av tidspresset på korte eksamener er det ikke forventet at henvisningsstilen er konsistent, fullstendig eller helt presis. Eksamenssystemet Inspira støtter ikke bruk av fotnoter, så henvisninger må gjøres direkte i teksten.

En enkel henvisning i teksten eller i parentes bak utsagnet eller sitatet, der du oppgir forfatterens navn, tittelen på verket og publikasjonsår, er tilstrekkelig, for eksempel slik:

Hjelmeng (2016) hevder i sin artikkel “Folkerettslig påvirkning av norsk erstatningsrett – to høyesterettsdommer” at ... (s. 215).

Hjelmeng (2016, Folkerettslig påvirkning av norsk erstatningsrett – to høyesterettsdommer, s. 215)

På side 24 i NOU 2021:3 Barneliv foran, bak og i skjermen...

Høyesterett kom i HR-2021-1975-S frem til... (avsnitt 143)

I en skoleeksamen og korte hjemmeeksamener (4-6 timer) og andre korte hjemmeeksamener forventes det ikke at du utformer noen bibliografi/kildeliste med mindre dette er eksplisitt angitt. Dette gjelder også selv om du har alle hjelpemidler tilgjengelig på eksamen (“open book”).

Eksamensoppgave JUS5580 Høsten 2023

Peder Ås bor i Lillevik kommune. Han har en sterk grad av cerebral parese og trenger assistanse til alle praktiske gjøremål. For å kommunisere, bruker han talemaskin. Han er samfunnengasjert og aktiv i organisasjonsarbeid. For å få dekket behovet for praktisk bistand, søkte han om brukerstyrt personlig assistanse (BPA) fra kommunen etter regelen i pasient- og brukerrettighetsloven § 2-1 d. Han søkte om 40 timer bistand per uke, og la ved dokumentasjon på at han hadde behov for denne bistanden.

Lillevik kommune avslo søknaden. Kommunen var enig i at vilkårene for å få bistand i pasient- og brukerrettighetsloven § 2-1 var oppfylt, men begrunnet vedtaket med at budsjettposten for denne typen tjenester var brukt opp for året, og at det står i kommuneloven § 14-5 at årsbudsjettet har bindende virkning.

1. Hadde kommunen adgang til å avslå søknaden med begrunnelse i at årsbudsjettet har bindende virkning?

Peder Ås var svært opprørt over avslaget og påklaget vedtaket til Statsforvalteren. Hos Statsforvalteren var det Marte Kirkerud som behandlet klagen. Hun fant ut at kommunens vedtak ikke ga Peder Ås det han hadde krav på, og innstilte på at Statsforvalteren skulle treffe vedtak om at Peder hadde rett til 50 timer BPA per uke. Det ble også resultatet av Statsforvalterens klagesaksbehandling. Lillevik kommune reagerte sterkt på Statsforvalterens vedtak. Dette vedtaket gikk langt utover det Peder Ås hadde krav på etter loven, og slik praksis ville sprengte kommunens økonomi. Kommunen bestemte seg for å gå til søksmål mot Staten. Peder Ås hadde blitt svært glad for Statsforvalterens vedtak, og ble desto mer fortvilet over at saken fortsatt ikke var avklart. Han gikk til lokalavisen, og fikk et stort oppslag der han uttalte at slik uenighet mellom offentlige organer ikke hører hjemme i domstolene. I tilsvaret sitt hevdet Staten at kommunen ikke hadde søksmålsadgang i denne saken.

2. Kunne kommunen reise søksmål mot staten?

I diskusjonen om søksmålet uttalte kommunens advokat at utfallet i en retts sak uansett ikke ville ha betydning for Peder Ås.

3. Dersom domstolen kom til at Statsforvalterens vedtak var ugyldig - hvilken virkning ville det ha for Peders rett til BPA?

Det endte med at tingretten behandlet saken, og Lillevik kommune tapte. Myndigheten til å bestemme om kommunen skulle anke saken til lagmannsretten var delegert fra kommunestyret til formannskapet. Kommunedirektøren drøftet saken med kommunens advokat og fremmet en innstilling om å la være å anke. Det var stor interesse for saken, og flere journalister troppet opp da saken skulle behandles. Imidlertid hadde ordføreren stilt seg opp ved døra, og han slapp ikke noen andre enn formannskapets medlemmer, kommunedirektøren og kommunens advokat inn i møterommet. Han forklarte at han hadde bestemt at møtet skulle gå for lukkede dører.

4. Hadde ordføreren myndighet til å bestemme at møtet skulle lukkes?

5. Var det anledning til å lukke møtet i formannskapet?

Nils Vold var medlem av formannskapet. Under møtet ble han svært opprørt over måten kommunens advokat omtalte retten til BPA på. Etterhvert var han så sint på vegne av alle med hjelpebehov at han slo i bordet og dro hjem før avstemningen var holdt. Det hadde vært flere forfall til møtet, og nå var ikke lenger formannskapet beslutningsdyktig.

6. Hadde Nils Vold rett til å forlate møtet?

Flere av medlemmene i kommunestyret så med bekymring på hva som hadde kommet fram i denne saken. Dersom kommunens praksis hadde vært for restriktiv med hensyn til BPA, ville det blant annet bli nødvendig med ganske store budsjettmessige endringer. For å få oversikt over dette, ble det foreslått å fremme sak om å be kontrollutvalget gjennomføre en forvaltningsrevisjon av saker om tildeling av BPA med sikte på å kartlegge om praksis var i samsvar med kommunens lovpålagte forpliktelser. Da saken kom opp til behandling, var flere av medlemmene i mot å gi kontrollutvalget et slikt oppdrag, de mente at kontrollutvalget hadde mer enn nok å gjøre med å gjennomføre allerede planlagte forvaltningsrevisjoner. Ordføreren, Kari Tastad, var svært engasjert i møtet. Hun argumenterte sterkt for at en slik forvaltningsrevisjon måtte til, og at det var viktig å prioritere dette feltet, siden kommunens omdømme kunne bli svekket av nye oppslag om kommunens tildeling av BPA i enkeltsaker. Varaordføreren tok opp at Kari Tastad kunne være inhabil i saken som følge av at hun selv hadde en voksen sønn med funksjonsnedsettelse som hadde fått avslag fra Lillevik kommune på søknad om BPA.

7. Var Kari Tastad inhabil?